

въ Тетевене, 1867 година, то бунтътъ е готовъ,
— рекохъ азъ.

— А после можете ли одържа? — попита той.

— Тогава и азъ, и други, и трети не можеме вече да чакаме. Азъ ще да ида баремъ съ 50 момчета.

— Съ 50 момчета се не върши работа, — каза той.

— И въ 1867 година азъ нѣмахъ повече отъ 50 момчета; но ако да би поискалъ, то би можалъ да събера и 50,000, — отговорихъ азъ.

Изъ всичко се видѣше, че ако да бѣше произлѣзло възстание, то г. Блазнаваць би ни далъ помощъ, явно или секретно.

XIV. СТЕФАНЪ КАРАДЖА И Х. ДИМИТЪРЪ

Стефанъ Караджа е родомъ изъ Тулча. Неговото семейство е изъ Едирненската нахия, изъ Казъленджанската областъ, изъ село Хамбарли. Около това село се намиратъ следующитѣ български села: Попово село, Доброжа и Козлуджа. Въ малолѣтството си Караджата (така ми е разказвалъ той самъ съ устата си) е билъ немирень, пѣргавъ, мѣстителень и непокорень. Той твърде често нападалъ на ония села, на които го било ядъ. Твърде скоро Стефанъ билъ затворень въ Тулчанската тъмница. Когато билъ пустнатъ, то направилъ едно голѣмо престѣпление и билъ принудень да побѣгне въ Румъния. Въ Румъния той живѣлъ твърде кратко време, и въ 1862 г. дошелъ въ Сърбия, защото е мислилъ, че е настанало вече онова време, за да помогне и той на своето отечество и свобода. Той се записалъ самово-